

Prologus

Incepit prologus in esalam prophetam.

Anemo cum prophetas tecum. Iste prologus dividitur in quinque partes. In qua prima errorum ponentium prophetas apud hebreos metrice esse conscriptos eliminat. ibi. Nemo cum prophetas tecum.

In secunda opus et auctorem multipliciter commendat: p

qd auditorum atten-
tione excitat. ibi.

Primum de Esala scilicet endum tecum. In tercia operis difficultatez

et laboris immensitatez insinuat: p qd

auditorum beniuolen-
tiaz captat. ibi. Nec

ignoro quanti labo-
ris sit tecum. In quarta

locum et tempus et materia prophecie determinat. ut p h auditores dociles reddat: ibi. Propheciavit autem. Locum determinatur cum dicitur. In hierusalem et in iudea. Ipsius cum dominus. Nequidem et tribus in captiuitatem ductis. Matia tagit. s. qd dirigit. pphilia cum dominus. Hic de viroqz regno tecum. In quinta parte a paula eu-

stochio: quibus scribit suffragia omnium postulat: ibi. Quam

quanto ploramus tecum. His vissis exposito licee insistamus.

Nemo cum prophetas. s. libros prophetarum. b. Versibus videtur tecum. i. distinctos benevoli clausulis. qd per cola distinguuntur et comata: sicut iseri exponet plenus.

c. Metro eos tecum. exquisitum modum loquendi habet hic hieronimus.

Hec enim certis pedum mensuris atque spaciis terminatur. nec ultra divisionem temporum constituta predicta est. et ita quod metrice loquitur metro quasi quoddam vinculo alligatur. et dominum metrum a me

etros grece quod est mensura latine. quod habet certam mensuram syllabum et temporum: et nemo existimet prophetas.

d. Aliquid sile tecum. vt. s. metris ligantur. aut metrice scribantur. sicut enim dicit orator. Psalterium lyrici posse pedes. In epistola ad paulinum ubi exponit lira illa. dauid symonides non tecum. inuenies istum versum cum expone sua. Itē finis pueriorum ab illo loco. s.

Mulierem forte quod inueniet. metrice scribit. vide. s. in plogo super libros regum ab illo loco. Et etiam psalmi versus ad locum.

Porro quod licee. et inuenies satis de metris istis. Item in secundo plogo super Job dicit Hieron. Quia fere scripturarum

cantica sub metro comprehendi. i. metrice scribi. Hoc potius estimet fieri in prophetis.

e. Qd in demosthenis et tulli: quod proficerunt et non metrice.

f. Per cola tecum. ppheta. s. sicut opera tullii et demosthenis.

g. Qui vtriusque psalmi tecum. In secundo plogo super Job circa medium dictum est quod sit prosa: et quod versus. Cola et comata appellat maiores et minores distinctiones. Colon enim grece membrum latine. Comata autem interpres articulus sine punctu. Articulus autem dominum per membra. Sicut autem in corpe articulus minor est membro quod manus est: sic coma minus est colo quod dominum membrum oionis. Coma vero se habet per modum articuli. et dicunt quidam quod coma est quod nec est perfecta constructio nec perfecta sinua. et sit ibi punctus rotundus vel flexus. Colon vel colu mibi est perfecta constructio non perfecta sinua. et ibi sit punctus eleuatus. Periodus vero est quod perfecta est constructio et perfecta sinua. et ibi sit versus ubi gratia Esa. i. Qd si nolueris et me ad iracundiam provocaueritis: ecce coma. Gladius devorabit vos: ecce colon vel colu mibi est quod stat ex duobus comatibus. Quia os domini locutus est. ecce terminata sinua et sit periodus in fine versus. et dominus aperi quod est circulus. et odos quod est cantus: quasi circularis et perfectus cantus: et concordant satis verba Isido. in. iij. ethymol. ubi dicit. Coma particula est sententie. colon membrum. periodus ambitus vel circuitus. sicut ipsum dicitur periodus aperi quod est circum et odos quod est via. quia in fine versus perfecta est via prolationis. Et subdit Isidore. Fit autem ex continuacione verborum coma

ex comate colon. ex colon periodus. coma est sancture finitio. s. articulus ut pura. et si vereo. artices: ecce unum coma. Sequitur et aliud coma: ne turpe sit pro fortissimo viro dicere: et factum est colon. i. membrum. quod intellectu sensu prestat sed adhuc pendet oratio. Sic deinde ex pluribus membris sit periodus. s. extremitate sine clausula. et in ea voluntate ludicio: ut mox em regrunt. periodus autem longior esse non debet. qd ut spiritu uno proferatur. Plenus loquitur Isidore. in. i. ethymo. de ista materia. Dicit enim ibi.

Positura est figura ad distinguendos sensus per cola: comata et periodos. qd dum ordinem suo apponit sensu nobis lectiois ostendit. Dicte autem positure vel quod punctis positis annotantur. vel quod ibi vox per intervallo distinctiois deponit: has greci thesis vocat. latini posituras. Prima positura subdistinctio dominus: eadem est et coma. Media distinctio sequens est: ipsa est et colon. Ultima distinctio est quod tota sinuam claudit: ipsa est periodus. cuius ut diximus ptes sunt cola et comata. quare diuersitas punctorum diverso loco positis demonstratur. ubi enim initio pronuntiationis: necdum plena sensu possumus. et non respirare optime fit coma id est puncta sensus. punctusq; ad imam laram ponit. et vocatur subdistinctio: ab eo quod punctum subim. i. ad imam laram accipit. Obi autem in sequentibus ista sensum possumus haec abhuc super est aliquid de sententie plenitudine fit colon. i. media distinctio medianus laram puncto notamus. i. ad medianam laram punctum ponimus. Obi vero iam per gradus pronunciando plenam sententie clausulam facimus fit periodus. punctumq; ad caput licee ponimus. et vocatur distinctio. id est disiunctio. quia integrum separat sententiam. Hoc quidem apud oratores. ceterum apud poetas: ubi in versu post duos pedes syllaba remanet: ut ibi. Urna virum cano. coma est. quia ibi post scansionem prescissio ubi facta est. Obi vero post duos pedes de parte orationis nihil superest: ut ibi. Anglia. Flavia: colon est. totus autem versus periodus est. aliqui exponunt. Per cola. i. per maiores decisiones: et per clausulas quasdam ex duabus vel pluribus distinctionibus constantes. ut Esa. i. Dereliquerunt dominum blasphemauerunt sanctum israel ab alienati sunt retrosum. Et comata id est minores decisiones. vi. Esa. ix. Vocabitur nomen eius admirabilis consiliarius. de fortis tecum. h. Interpretationem nouam. istam. s. translationem. que iam nona dicitur quia de primo vase translata. scilicet de hebreo in latinum. non sicut alie que primo de hebreo in grecum. post de greco transferebantur in latinum. Vel ideo dicit nouam. quia ante eum nemo de hebreo translatis in latinum. i. Nouo scribendi genere. i. prosa. quia antiqui philosophi et poete metrice solebant scribere et non prosaice. unde Isidore. i. ethymol. dicit tam apud grecos quam apud latinos longe antiquorem curam fuisse carminum quam prose. omnia enim prius versibus condebantur. prose autem studium seruo viguit. et ideo appellatur nouum genus scribendi. k. Distinximus. i. distincte et aperte scripsimus. quod multum prodest legentibus.

l. Nec paucum de esala sciendum tecum. disertus. id est discrus et eloquens. m. Quippe. id est quid mirum.

n. Ut vir nobilis. genere et nobilio mente.

o. Et urbane eloquentie. id est curialis et elegantis eloquentie. Aliqui libri habent urbane elegantie. quasi diceret: sicut urbani excellunt rurales in eloquentia et curialitate: sic esalas habent preeminentiam eloquij per ceteris prophetis.

in Esaiam

p Nec his quicq; r̄c. Nullā em̄ incōpositōe vel in ordi nationē h̄z in suis verbis: h̄ semper ordinate loquit̄ et ornate. q **D**ū quia. s. ita diserte et ornate loquit̄ in hebreo.

r **E**ccidit. hoc qd sequit. s **O**n p̄eteris prophetis.

t **F**lorem sermonis eius. i. ornatū quē h̄z in hebreo r̄c.

v **T**ranslatio no-

pōment r̄c. In lan-

no. H̄c r̄ndet ad an-

tipophoraz q̄ posset

ei fieri q̄re. scilicet sua

translatio nō h̄z tan-

tem ornatū librorū

quaerat̄ h̄z ip̄m he-

braicu. multa em̄ be-

ne sonant̄ in una lin-

guā q̄ noū ita bñ so-

nant̄ si ad aliam lin-

guā fuerint transla-

ta. x **H**inde r̄c.

P̄ece dēti p̄pheco-

mendationem.

y **N**ō tam. i. in-

tantum. z **P**ro-

pheta. dicendus sit

q̄. s. quantū etiam.

3 **E**uāgelistā. q. di-

q̄ lam facta manife-

ste narrat: magis di-

cendus est euāgeli-

sta q̄ p̄pha: qui sub-

enigmate et obscure-

veritatē futurā p̄ni-

ciat. a **I**ta enim

vniuersa xp̄i r̄c. id ē

clare et expresse.

b **P**rosecut̄. scri-

bendo. c **O**n nō

eū r̄c. i. p̄phetare.

d **S**ed de p̄teritis

r̄c. i. p̄struere vel or-

dinare Esa. ix. Parvul̄ em̄ natus ē nob̄: et fili⁹ datus ē no-

bis. Ecce q̄ex̄isse p̄dicat de xp̄o. Item de eccia d̄r̄ Esa. x.

ca. Dinea facta ē dilectio r̄c. e **D**ū p̄jcio. i. opinor vel

quibusdā p̄lecturis p̄pendo. f **N**oluissē tūc tēpis r̄c. i.

trinitatis. incarnatōnis et passionis secreta mysteria.

g **P**erspicue ethnic. i. gentilib⁹ q̄ erāt in egypto q̄n̄ trā-

stulerūt. h **P**rodē als pandē. i. manifestare. vide i opu-

sculo de vocabulis biblie vbi exponit ethnicus. i **N**e-

scim̄ canib⁹ r̄c. Math. vii. k **Q**ue. sac̄o paula et eu-

stochiū. m **A**liaduert̄ abs̄cōdita. i. de industria omis-

sa ab illis. lxx. interpt̄. l **T**um hāc edi. legerit. s. in q̄

exprimunt. vñ Esa. ix. vñ. lxx. transtulerāt magni cōsilij

angelus. Hiero. transtulit sic erat in hebreo: et vocabū no-

men et⁹ admirabilis p̄siliari⁹. deus fortis. pater futuri se-

culi. princeps pac̄. Item multa omiserūt vel obscure trā-

stulerūt: sic patet in ep̄la ad Desideriū supraposita.

n **N**ec ignoro r̄c. q̄ h̄ insinuat se mltū laborasse. In ista

translatōne h̄ dicit: q̄r̄ pri⁹ oportuit eū ad discere hebraicū

anteq̄ p̄phetaz plēnū habuerit intellectū: et sic multū la-

borauit in addiscendo hebraicū et transferendo postea in

latinū. o **N**ec est facile vtrum sit vera: falsa: p̄pleta aut

diminuta. p **N**isi intellexerit. p̄phetas fm̄ linguagiu

hebrei. q **A**nte q̄ legerit. translatos in latiniuz. Per h̄

rep̄hendit quosdā emulos: q̄ rep̄hendebāt et⁹ translatō-

nem: nō intelligentes hebraicā veritatē. r **N**os quoq; patere. i. expositos esse. s **M**orsibus. i. detractōnibus

t **P**lurimoꝝ mihi. inuidentii. v **Q**d. i. cui⁹ iniam v̄l

intellectū. x **C**onsequi nō valent. i. nequeūt h̄re vel adi-

pisci. y **D**espiciūt q̄si maledictū. z **S**ciens g. i. sciē-

enter et prudenter. a **I**n flamā mitto manū. i. expono

me periculo. s. detractōnibus emuloꝝ. et videt alludere fa-

ctio. Scenole: q̄ tam vellet syllam romani imperij inimi-
cum occidere: occidit cinam p̄sortem et amicū suū. et q̄ sic
erravit: manū tamdiu in igne tenuit donec p̄busta fuit. v̄l
est vulgaris modus loquendi. b **E**t nihilomin⁹ r̄c. i. te-
diosis vel fastidio plenis. c **L**ectoribus p̄cor. q̄ fastidi-
uni. i. horret vel sp-
nūt translatoꝝ meā
vel q̄s teder eā audi-
re. Versus. Fasti-
dit teder: fastidit sp-
nit et horret.

t bus plurimoꝝ: q̄ stimulan-
te inuidia qd p̄se qui nō va-
lent despiciūt. Sciens er-
go et prudēs in flamā mit-
to manū et nihilomin⁹ hoc
fastidiosis lectorib⁹ pre-
cor ut quō greci post septu-
aginta translatores aqlam
et symmachūr theodotōe
legūt vel ob studiū doctri-
ne sue vel ut septuaginta
maglex collatiōe eoꝝ itelli-
gant sic et isti saltem vnum
priores h̄re dignent inf-
o pretē. Legāt pri⁹ et postea
despiciāt ne videant nō ex-
iudicio: sed ex odij presum-
ptione ignorata damnare.
d **P**rophetauit autem Esa-
ias in hierysalez et in iudea
nec dum decē tribub⁹ in ca-
ptiuitatē ductis: ac d̄ytro-
q̄ regno nūc p̄mixtū nūc
sepatim texit oraculuz. Et
cum interdum ad presente

hebreo transtulit in latinū. n **R**egant prius. editōnem
meā. o **E**t postea despiciāt. si reprehensiblē viderint.
p **E**x iudicio discretōnis: h̄ nō ex odiosa p̄sumptione: vt
fiat endiadis. q **P**rophetauit aut̄ r̄c. in irlm. metropo-
li indee. r **E**t in iudea. videt hoc supfluū. p̄ hoc em̄ qd
supra dixerat eū p̄phetasse in irlm: satis videt dixisse eum
in iudea p̄phetasse. Ad hoc dōm q̄ iudea qnq̄ dicit tota
terra p̄missionis. Dū in ps. Notis in iudea de⁹. qnq̄ dicit
terra duaꝝ tribuū: Math. ii. g. Iudiens autem q̄ ar-
chelaus regnaret in iudea. qnq̄ ponit p̄ sorte iude. secun-
do Paral. xx. c. D iuda et irlm nolite timere. i. sors iude et
sors beniamin: in q̄ erat p̄ irlm. et ne accipit hic. ponit er-
go hic iherusalem pro sorte beniamin: et iudea pro sorte
iude. a **N**ecdem. id est nondum. b **N**ecem tribu-
bus in captiuitatē ductis. s. quas postea captiuituit sal-
manasar rex assyrioz. Vnde. iii. Regū. xvii. d. translat̄ē
israel de terra sua in assyrios. Contrarium tamen viderint
iii. Regum. xx. et in multis alijs locis q̄ Esaies prophe-
tauit vñq̄ ad Manassen qui occidit eum et constat q̄ nūc
captiuate erant decem tribus scilicet septimo anno Eze-
chie patris Manasse. Vnde. iii. Regum. xvii. b. anno se-
xto Ezechie capta est samaria et transtulit rex assyrioz
israel in assyrios. Id quod respondendum est exponen-
do. Prophetavit id est prophetare iherusalem.
c **E**lc de vñq̄ regno. id est. x. tribuum et duaꝝ: quia scis
sum est. sicut habet. ii. Regū. xii. e **T**exit. i. ordina-
vit. d **M**orulum: p̄phetam que est dñiū respon-
sum vel dñiū eloquiu. **E**t cum interdū. Hic tangi-
tur materia hui⁹ libri. sc̄ opera iusticie et misericordie. iu-
sticie ibi. Et post babylonie captiuitatē. Misericordie ibi. Re-
ditum populi significet in iudeam. et sequit.

et ii

Liber

Gamē omnis eius cura. i. p̄ncipalis intentio est.
Hoc vocatōe gentiū. ad fidē. **E**t de aduentu xp̄i. i. car
nē. k. **Q**uē xp̄m. l. **Q**uāto plus ematis r̄c. vt p̄ ob
trectatōe p̄nti. i. p̄ emularōe p̄nti: v̄l. p̄ sustinētia p̄ntis ob
trectatōis m. **T**anāt. i. detrahēdo discerpūt. n. **Q**ui
sc̄p̄ me r̄c. s. hebreo
chaldaice. o. **C**ru
ditōe sudasse. i. mul
tit̄ laborasse. **D**icit
em q̄ xp̄t hoc q̄ pos
ser loq̄ chaldaici se
cū sibi limare dētes
P De falsitate scri
pturar̄. q̄ si trāslā
tionē hieronymi di
cebant nos habere
falsas biblias et cor
ruptas. q. **I**n sul
tarent. i. t̄npropera
rent. **I**nsultare aut̄
adversariorū. p̄rie
dicitur cum quadā
canillatione et der
sione deridere.
Explīcīt qualissū
q̄ expositio isti p̄
logi.

Postilla Nicolai
de lyra super esaiā
incipit.

respiciat historiam: t̄ post
babylonie captiuitatē redi
tū p̄p̄li significet in iudeam
ḡt̄n ois eius cura de vocatō
i ne gentiū t̄ de aduentu xp̄i
est. **Q**uāto plus am
atis o paula et eustochium:
tāto magis ab eo petite vt
p̄ obtrectatōne p̄nti q̄ me ī
desinenter emuli laniāt ip̄e
mibi mercedē restituat ī fu
n turo qui scit me ob hoc ī pe
o regrine lingue eruditōe su
p̄dasse: ne iudici de falsitate
scripturarū ecclesijs ei⁹ di
utius in sultarent.

Explīcīt prologus.

bri. **S**ciendū tamē q̄ duplex ē forma libri. s. forma tractā
di t̄ forma tractatus. Forma tractandi est modus agendis
sen loquendi: qui in hoc libro est valde lūcidus et ornat⁹.
De claritate autem eius dicit Piero. in prologo sup̄ libr̄
istū de esaiā. Ita enim vniuersa xp̄i ecclesiæ mysteria ad
liquidū p̄secutus ē

vt non putes eū de
summo vaticinari: s. ḡ
de p̄teritis historiā
terē. De ornatū ve
ro t̄p̄ius dicit in eo
dem prologo de esaiā.
Sciendū q̄ in f
mone suo disertus
sit. quippe vt vir no
bilis t̄ urbane elo
q̄tie: nech̄ns q̄c̄s
in eloquio rusticata
us admixtū. unde
accidit vt pre ceteris
florez sermonis ei⁹
translatio nō potue
rit conseruare. Sic
igitur forma tractā
di huius libri qui ē
idem quod modus
loquendi designat
sub nomine euāge
liste. eo q̄ talis mo
dus est optimus: vt pote lucidus et ornat⁹. p̄pter q̄d dicit
tur. j. xl. **E**xalta vocē tuā qui euāgelistas hierlm. Ille enī
exaltat vocem suā qui ornat⁹ et lucide annunciat suam in
tentionem. Forma vō tractatus est diuisio libri: de qua dicit
ur hierlm prosequendo. Causa vero finalis huius libri
tangit sub nomine hierlm. Hierlm em̄ in scriptura aliquā
accipitur p̄ ecclia militante. Apoca. xxv. Hidi ciuitate sat
ctam hierlm descendente de celo r̄c. Aliqñ vō p̄ ecclia tri
umphante. Gala. iiiij. Illa que surstiz est hierlm libera ē.
Finis aut̄ huius libri duplex ē. Vn⁹ p̄p̄nquis. s. Instru
ctio seu edificatio ecclie militantis sub noīe hierlm desig
te. p̄pter q̄d df. j. lx. Surge illuminare hierlm. q̄ venit lu
mē tuū. s. p̄phetia Esale illuminans totū statū ecclie. Finis
aut̄ ē finis vltim⁹ t̄ remot⁹ videlz p̄secutio sup̄ne b̄titudi
nis in ecclia triumphante q̄ p̄ hierlm intelligit. p̄p̄ q̄d df. j.
xxvij. ca. **V**culi mi videbant hierlm ciuitatez opulentam
tabernaculū q̄d nequaq̄ vltra transferri poterit. p̄ pp̄bia
em̄ esaiā videm⁹ nunc per speculū t̄ in enigmate. sed po
stea in futuro lucide vdeblinus t̄ aperte. quod nobis cō
cedat̄c.

Caplm. j.
Ilio Esale filij
amos: quā vidit

dus est optimus: vt pote lucidus et ornat⁹. p̄pter q̄d dicit
tur. j. xl. **E**xalta vocē tuā qui euāgelistas hierlm. Ille enī
exaltat vocem suā qui ornat⁹ et lucide annunciat suam in
tentionem. Forma vō tractatus est diuisio libri: de qua dicit
ur hierlm prosequendo. Causa vero finalis huius libri
tangit sub nomine hierlm. Hierlm em̄ in scriptura aliquā
accipitur p̄ ecclia militante. Apoca. xxv. Hidi ciuitate sat
ctam hierlm descendente de celo r̄c. Aliqñ vō p̄ ecclia tri
umphante. Gala. iiiij. Illa que surstiz est hierlm libera ē.
Finis aut̄ huius libri duplex ē. Vn⁹ p̄p̄nquis. s. Instru
ctio seu edificatio ecclie militantis sub noīe hierlm desig
te. p̄pter q̄d df. j. lx. Surge illuminare hierlm. q̄ venit lu
mē tuū. s. p̄phetia Esale illuminans totū statū ecclie. Finis
aut̄ ē finis vltim⁹ t̄ remot⁹ videlz p̄secutio sup̄ne b̄titudi
nis in ecclia triumphante q̄ p̄ hierlm intelligit. p̄p̄ q̄d df. j.
xxvij. ca. **V**culi mi videbant hierlm ciuitatez opulentam
tabernaculū q̄d nequaq̄ vltra transferri poterit. p̄ pp̄bia
em̄ esaiā videm⁹ nunc per speculū t̄ in enigmate. sed po
stea in futuro lucide vdeblinus t̄ aperte. quod nobis cō
cedat̄c.

Caplm. j.

Ilio Esale. Hic accedendū est ad formaz
tractatus q̄ est diuisio libri. q̄ dīvidit in du
as p̄res. q̄ p̄ p̄mitit quedā brevis p̄fatio.
scđo subdī narratio: ibi. **A**udite celi. Cir
ca libri huius expōnem intēdo q̄ntum po
tero. p̄sequi sensum l̄alemittādo multipli
catōem particularium t̄ concordantiaz. q̄ p̄ talia magis
impedit intellect⁹ hoīs q̄ iuuēt. In loc⁹ vō q̄p̄ intellect⁹
iudeis deprava. intēdo dīnti imorari: sic t̄ feci exponen
do libr̄ psalmoz. Iḡr in p̄fatoe hui⁹ libri q̄tuor manifestā
tur. Primum ē ordo hui⁹ libri inter alios libros canonicos
cū df. a. **P**isso. i. pp̄bia. p̄ q̄d p̄ liber iste in ordine li
broz pp̄baliū cōputat. **S**ciendū t̄t̄ q̄ visio p̄p̄ dicta est
cognition. p̄pheta q̄ sit in vigilia: put dcm̄ fuit diffus⁹ in
p̄ncipio libri psalmoz: vbiq̄dictū fuit de diversis q̄dib⁹ p̄
phie. **S**cđm est sc̄ptor mīsterialis hui⁹ libri q̄ manifestat
hic ex duobus. s. ex noīe cum df. b. **E**saiā. q̄ inter alios
prophaz fuit notabilis t̄ famosus. **S**cđo ex genere cum
df. c. **F**ilij amos. t̄ vt dicit ra. **G**a. iste amos t̄ amasias
rex iuda fuerunt fratres. t̄ sic Esaiā fuit de genere regio.
Pnde t̄ dicit Piero. in prologo q̄ fuit vir nobilis t̄ ur
bane eloquētie: vt supra allegatū est. Et per hoc patet q̄

Hic Jerusalēm euāgelistā dabo: Es. xlj. Fm.
q̄ dicit. b. **H**ieronymus in ep̄stola ad pau
linum de omnibus sacre scripture libris.
Esaias non videtur p̄phetia s̄ magis euā
geliū texere p̄pter quod dicit idē Piero. in
p̄logo sup̄ libr̄ Esate: q̄ non tam p̄pheta
dicendus est q̄s euāgelistā. Et ideo p̄uenienter dicitur ver
bum p̄positū de lpo: hierlm r̄c. In quo tangunt̄ quatuor
cause huius libri Esate. quē pre manib⁹ habem⁹. s. efficiēs
materialis formalis et finalis. Efficiens aut̄ causa duplex
est. **O**na p̄ncipalis. s. sp̄ūsanc⁹: quo inspirāte locuti sūt
p̄phete: fm q̄ dī. ii. Petri. j. Non em̄ voluntate humana
allata est aliquā p̄phbia. sed sp̄ūsanc⁹ inspirati locuti sūt
sancti deī homines. Et hec causa tangit cū dī. Dabo. quia
cognitionē p̄pheticā dedit Esate. de quo potest accipi q̄d
dī. j. xlj. **D**edi te in fedus p̄p̄li. Esatas em̄ inter alios pro
phetas clariss descriptis mysteriū xp̄i per q̄d genus hūa
nū est ip̄i deo federati. **A**lia vō cā efficiens instrumētalis
est. s. Esaias: qui sp̄ūsanc⁹ dicitate hūc libr̄ p̄scripsit q̄ nota
tur cū dī Euāgelistā. Et cū h̄notaf enī cā materialis et
formalis. Ad cui⁹ intellectū sciendū q̄ euāgelistā dī ab
eu q̄d est bonū t̄ angelus q̄d est nuncius. Dicitur aut̄ bo
nis nuncius triplici rōne. **O**na ratio accipit ex parte mit
tentis. s. quia a bono dño mittit. t̄ fm hoc sub nomine euā
gelistā tangit cā efficiens instrumentalis hui⁹ libri. s. Esaias
a sp̄ūsanc⁹ destinatus ad nūnciandū verbo t̄ scripto il
la que cōtinentur in h̄ libro. de quo p̄t accipi quod dicit
j. xlj. **S**p̄itus dñi sup̄ me: eo q̄ vñxerit me ad seniāgeli
zandū pauperibus misit me. **H**ec est l̄ra fm translatoem
lxj. t̄ eadem est sūta in translatōe n̄ta que hic h̄z. **S**p̄itus
dñi sup̄ me: eo q̄ vñxerit me ad annūciandū māsuēt̄ misit
me. **S**cđo modo dī aliquis bon⁹ nuncius seu euāgeli
ste rōne boni q̄d per ip̄m nūnciat. t̄ fm h̄ nomine euāgeli
ste materia huius libri designat: in quo mysteriū ip̄i xp̄i
quod non solū est bonū: sed etiam optimū describitur. q̄a
sicut dictū est magis videb euāgeliū q̄s p̄phbia texere. vñ
p̄t dicere illud Nuce. j. Euāgeliō vobis gaudiū magnū
quod erit om̄i pp̄lo. Tercio mō dī quis euāgelistā seu bo
nus nuncius rōne modi nūnciandi. t̄ hoc est q̄n nō solū
nūnciat bonū: s̄ etiam bono modo: videlicet lucider oma
se. Et sic sub nomine euāgelistā tangit huius li